

■ Ἐπίσκεψις στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Στοκχόλμης

Φθινοπωρινὴ Ποιμαντικὴ Διακονία στὴν Σουηδία

15η-22α Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὴν Προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας πραγματοποίησε, μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τὴν τακτικὴ Φθινοπωρινὴ Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψί του στὸ *Μικρὸ Ποίμνιο* τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Σουηδία, ὡς Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Στοκχόλμης, **ἐπὶ τῇ Συνάξει τῶν Ἁγίων Πάντων τῆς Σκανδιναβίας.**

* * *

Τὴν Δευτέρα, 15η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα,* ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Σεβασμ. Τοποτηρητοῦ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, στὸ Βόρμπεργκ (Vårberg) Στοκχόλμης.

Στὸν σύντομο χαιρετισμό του πρὸς τοὺς παρόντας, ὁ Σεβασμ. Τοποτηρητὴς μετέφερε τὶς εὐχὲς τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν Ἀδελφῶν, εὐχήθηκε δὲ οἱ ἡμέρες τῆς συναναστροφῆς ὅλων νὰ εἶναι πρὸς χαρὰν καὶ οἰκοδομὴν ἀμφοτέρων, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Παναγίας μας, δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μετὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς ὑποδοχῆς, ἅπαντες μετέβησαν στὸ **Μνῆμα τοῦ Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Ἰωάννου († 5.7.2020),**

ὄπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ἐτέλεσε *Τρισάγιον*, πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ Ἀειμνήστου πνευματικοῦ Πατρὸς τῶν Ἀδελφῶν μας, τοῦ καὶ Ἱδρυτοῦ καὶ Θεμελιωτοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Σουηδία καὶ τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

* * *

Τὴν Τρίτη, 16η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., † *Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας,* πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἐπίσκεψις στὸ μεγάλο **Μητροπολιτικὸ Κοιμητήριο τῆς Στοκχόλμης,** στὸ Τμῆμα τῶν Ὀρθοδόξων, ὅπου ὁ Σεβασμ. Τοποτηρητὴς ἐτέλεσε «*Τρισάγια*», στὸ Μνῆμα τῆς Ἀειμνήστου Γεροντίσσης Παρθενίας, ὡς καὶ ἄλλων πιστῶν μας.

* * *

Τὴν Τετάρτη, 17η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., † *Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης,* ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, εἰς Βίλμπεργκα (Vilberga), συμμετεχόντων τῶν Κληρικῶν μας καὶ ἀρκετῶν εὐσεβῶν. Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὸν προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς Μονῆς.

• Στὴν Τράπεζα ἀγάπης, τὴν ὁποίαν παρέθεσαν εἰς ὅλους οἱ φιλόξενες Ἀδελφές, ὁ π. Ἀνδρέας ὡμίλησε *γιὰ τὶς ἔρευνες γιὰ τὸν βίο καὶ τὸ ἅγιο λείψανο τῆς Ἁγίας Ἄννης τοῦ Νόβγκοροντ, πρώην Πριγκιπίσσης Ἰνγκεγρεντ τῆς Σουηδίας.*

Ὁ δὲ Σεβασμ. Ποιμένας μας ὡμίλησε *γιὰ τὴν ἀνάγκη μετριοπαθείας στὴν ἐν Χριστῷ ζωῇ, μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς αὐτομεμψίας καὶ μετανοίας.*

Ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ὀρθοπραξία ὀφείλει νὰ συνδέεται μὲ τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν βαθειὰ ἐπίγνωσι, ὅτι ὅσα καλὰ ἀξιωνόμεθα νὰ κάνουμε, γίνονται μὲ τὴν Χάρι

τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ καυχησιολογία καὶ αὐτο-αναφορὰ εἶναι ὄλεθρος γιὰ τὴν ψυχή μας καὶ διώχνει τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσης, ὀφείλουμε νὰ πλησιάζουμε τὸν ὁποιονδήποτε ἀδελφό μας μὲ προσοχὴ καὶ λεπτότητα, διότι δὲν γνωρίζουμε σὲ ποιὰ κατάστασι εὑρίσκεται καὶ ἕνα ξέπασμα ἢ μία σκληρὴ ἀντιμετώπισις δύναται νὰ ἔχη ἕως καὶ τραγικὲς συνέπειες...

• Ἡ καθιερωμένη ἐπίσκεψις στὸ τοπικὸ πλησιόχωρο Κοιμητήριο, ὅπου ἐτελέσθησαν ἀναπαύσιμες δεήσεις ὑπὲρ ἀγαπητῶν Ἐνοριτῶν μας, ἦταν τὸ πνευματικὸ ἐπιστέγασμα τῆς παρουσίας μας στὴν πανέμορφη αὐτὴ περιοχὴ μέσα καὶ πλησίον στὸ δάσος.

• Τὸ ἑσπέρας, στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ ἐψάλη κατανυκτικὰ ἡ ἱερὰ Παράκλησις τῆς Παναγίας μας μὲ τὴν συμμετοχὴ πιστῶν καὶ Κατηχουμένων.

* * *

Τὴν Πέμπτη, 18η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., † *Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης,* ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς π. Ἀνδρέα, π. Ἀλέξανδρο καὶ ἀρκετοὺς πιστούς, πραγματοποίησε, νότια τῆς Στοκχόλμης, ἱερὸ προσκύνημα στὰ ἴχνη τοῦ **Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἔσκιλ,** Ἱεραποστόλου ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, καὶ θαυματουργοῦ (St. Eskil, † Μνήμη: 12η Ἰουνίου 1080 περ.), Ἐπισκόπου.

Ὁ Ἅγιος Ἔσκιλ ἐργάσθηκε στὸ Σόντερμανλαντ (Södermanland), στὴν νοτιοανατολικὴ ἀκτὴ τῆς Σουηδίας.

Τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου καὶ οἱ πρῶτοι Ναοὶ πρὸς τιμήν του ἐξαφανίσθηκαν κατὰ τὰ χρόνια τῆς Μεταρρυθμίσεως.

Ὑπάρχει ὅμως ἡ θαυματουργὴ πηγή, γνωστὴ ὡς «Πηγὴ τοῦ Ἁγίου Ἔσκιλ», ἡ ὁποία ἀνέβλυσε ὅταν, κατὰ τὴν μετακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος τοῦ Ἁγίου, ἀμέσως

μετὰ τοῦ διὰ λιθοβολισμοῦ μαρτυρίου του, τὸ ἱερὸ σκήνωμα ἀποτέθηκε στὸ ἔδαφος γιὰ λίγο σὲ ἐκεῖνο τὸ σημεῖο, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι Στρένγκνας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐπισκέφθηκε τὸ παρεκκλήσι πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Χρυστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, τὸ ὁποῖο ἀνήγειρε μία ἰδική μας πιστὴ στὸν κῆπο τῆς οἰκίας της. Ἐτέλεσε μετὰ τῶν Πατέρων τὴν Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἁγιασμοῦ καὶ ἔδωσε ὁδηγίες γιὰ τὴν διαμόρφωσι τοῦ χώρου.

* * *

Τὴν Παρασκευή, 19η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος,* ὁ Σεβασμ. Τοποτηρητὴς εἶχε συναντήσεις καὶ ἐξομολογήσεις.

* * *

Τὸ Σάββατο, 20ὴ Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου Πλακίδα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,* ἐτελέσθη **Θεία Λειτουργία** στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς μας, συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμ. Ποιμένος μας.

- Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε μία οἰκοδομητικὴ **Ἱερατικὴ Σύναξις,** κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος π. Ἀνδρέας ἔδωσε ἀναφορὰ στὸν Σεβασμ. Τοποτηρητὴ γιὰ τὴν δυσχερῆ κατάστασι τῆς ὑγείας τοῦ ἐν Μπορὼς Πρεσβυτέρου μας π. Ἰωάννου, ὡς καὶ γιὰ τὴν συνεχιζομένη θαυμαστὴ προσέλευσι νέων μελῶν ἢ ἐνδιαφερομένων στὴν Ἐνορία τῆς Στοκχόλμης.
- Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν στὸν Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ὁ Ἀναστάσιμος καὶ Μεθέορτος Ἑσπερινός, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν **Σύναξι ἁπάντων τῶν ἐν Σκανδιναβίᾳ Ἁγίων, ὡς καὶ τὴν Γ΄ Ἐμφάνισι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Ἀθήνα-Ὑμηττός, 1925).**

* * *

Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὕψωσιν, 21η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τῆς Γ΄ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, † Μνήμη τοῦ*

Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τὸ πρωῒ ἐτελέσθησαν τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὄρθρος καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. **Π**ροΐστατο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, συμμετεῖχαν οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὄκερστρομ (Åkerström), π. Στέφανος Γιάρπενμπεργκ (Jarpenberg) καὶ π. Ἀλέξανδρος Χάρ (Alexander Hahr).

● **Ἐ**τιμήθησαν ἰδιαιτέρως ἡ **Τρίτη Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ** καὶ ἡ **Σύναξις ἁπάντων τῶν ἐν Σκανδιναβίᾳ Ἁγίων.**

● **Σ**τὴν Ὁμιλία του, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβαμ. Ποιμένας μας ἐπεσήμανε, ὅτι

***Ὅ**λη ἡ προσπάθεια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς μας ἀποβλέπει στὸ νὰ καταστοῦμε ἄξιοι, γεμᾶτοι Χάρι καὶ εὐλογία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ διακηρύξουμε, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· «**Χ**ριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. β΄ 20).*

***Π**ῶς θὰ ἀξιωθοῦμε τῆς μεγάλης δωρεᾶς, δηλαδὴ νὰ «ἀδειάζουμε» συνεχῶς ἀπὸ τὸ ἑαυτόν μας καὶ νὰ «γεμίζουμε» μὲ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐφαρμόζοντες τὰ τρία βήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς περιγράφει ὁ Κύριός μας: «**Ὅ**στις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω Μοι»;*

***Δ**ὲν εἶναι εὔκολο, διότι τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου πολεμᾶ νὰ μᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν Σωτῆρα μας Χριστό. **Γ**ιὰ τὸν λόγον αὐτὸ χαρακτηρίζεται ἡ γενεὰ τῆς ἐποχῆς Του, ἀλλὰ καὶ ἡ γενεὰ κάθε ἐποχῆς, «μοιχαλὶς καὶ ἁμαρτωλός»: **ἐ**νῶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἑνωμένη μὲ τὸν Κύριό μας καὶ Θεό μας, μέσα σὲ ἕνα Πνευματικὸ Γάμο, ἀρνεῖται αὐτὸν τὸν Γάμο μὲ τὸν Νυμφίο Χριστό, παρασύρεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ὑποδουλώνεται στὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἐπιτελεῖ δηλαδὴ μοιχεία πνευματική. **Κ**αὶ ἐμεῖς, ὅταν ἁμαρτάνουμε, προδίδουμε τὸν Νυμφίο μας Χριστό καὶ συνάπτουμε σχέσι μὲ τὸν ἐχθρό. **Δ**ηλαδὴ ἐπιτελοῦμε μοιχεία πνευματική.*

***Γ**ι᾽ αὐτό, ὅταν ἁμαρτάνουμε νὰ μὴ τρομάζουμε, ἐπειδὴ θὰ πᾶμε στὴν κόλασι, ἀλλὰ νὰ λυπούμεθα, διότι προδίδουμε τὸν Νυμφίο μας Χριστό,*

ὁ Ὁποῖος στὸν Σταυρὸ ἀπέθανε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀντὶ ἡμῶν.

Ἂς «φέρουμε» λοιπὸν τὸν σταυρό μας!...

- νὰ φέρουμε σταυρὸ στὸ λαιμό μας. **Ὁ** σταυρός, τὸν ὁποῖο φοροῦμε δὲν εἶναι μόνο φυλακτό, ἀλλὰ καὶ δηλωτικὸ τοῦ ποῦ ἀνήκουμε, Ποιὸν ἀγαπᾶμε... **Κ**αὶ ὅμως μερικοὶ Χριστιανοὶ προτιμοῦν νὰ κρεμοῦν στὸν λαιμό τους μπιζοῦ, καρδιές, μάτια!..., καὶ ἀλλὰ εἰδολωλατρικὰ πράγματα...

Στὸ ἅγιο Βάπτισμα, ἐλάβαμε ἕνα σταυρὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἕνα σταυρὸ ἐξωτερικό. Ἂς ἀναπολοῦμε γιατὶ τὸν φορᾶμε...

- νὰ κάνουμε τὸν σταυρό μας προσεκτικά, εἰς δόξαν τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Λ**έει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅτι πρέπει ἡ μητέρα νὰ μάθη στὸ παιδάκι ἀπὸ πολὺ μικρὸ νὰ κάνη τὸν σταυρό του, νὰ πιάνη τὸ χέρι του καὶ νὰ τὸ βοηθῆ νὰ σχηματίζη τὸν σταυρό του στὸ σωματάκι του, γιὰ νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὶς ἐπιβουλὲς τοῦ ἐχθροῦ.

- ἡ σταύρωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας γίνεται μὲ τὴν κάθετη ἀναφορά μας πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὴν ὁριζόντια σχέσι ἀγάπης μας πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μας. **Ὅ**ταν μετέχουμε τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας, μετέχουμε τοῦ Πάθους του, ἑνωνώμεθα μὲ τὸν Κύριό μας καὶ Θεό μας, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας.

Χωρὶς τὴν διπλῆ σταυρικὴ αὐτὴ ἀναφορὰ στὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἀδελφό μας, δὲν εἴμεθα Χριστιανοί.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει προνοήσει νὰ μᾶς ὑπενθυμίζη μὲ πρακτικοὺς τρόπους τὸν σταυρώσιμο βίωμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς:

τὸ πένθιμο ἔνδυμα τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Μοναχῶν μᾶς παραπέμπτει στὴν Μετάνοια, τὸ πένθος, τὴν μετοχὴ στὸ Πάθος τοῦ Κυρίου μας.

τὶς Νηστεῖες τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς, οἱ ὁποῖες θεσπίσθηκαν γιὰ νὰ ἐνθυμοῦμεθα τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ μας καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ συμμετέχουμε στὸ Πάθος Του, τὸ ὁποῖο εἶναι πλέον γιὰ μᾶς πηγὴ ἁγια-

σμοῦ, μὲ τὴν αὐταπάρνησι, τὴν ἄρνησι τῆς φιλαυτίας μας.

***Δ**ύο Ἀκολουθίες τῶν Ὡρῶν ἔχουν ἄμεση ἀναφορὰ στὸ Πάθος τοῦ Κυρίου μας: **ἡ** Ἕκτη (Σταύρωσις) καὶ ἡ Ἑνάτη (Θάνατος), οἱ ὁποῖες μᾶς δίνουν κάθε ἡμέρα τὴν εὐκαιρία νὰ τὰ θυμηθοῦμε.*

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μᾶς βοηθεῖ, ὥστε ἡ καρδιά μας νὰ στρέφεται μὲ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Χριστό μας, νὰ μελετᾶ τὸ Πάθος Του καὶ νὰ ἀσπαζώμεθα ἐν γνώσει καὶ εὐχαριστίᾳ τὸν σταυρο-αναστάσιμο εὐαγγελικὸ ἦθος.

Ὁ κόσμος μᾶς θέλει «ἀσταύρωτους», ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅμως λέγει «οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν». Ἔχουμε διαλέξει ὄχι τὴν «σοφία» τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὴν «μωρία τοῦ Σταυροῦ». Ἂς μὴ κατεβοῦμε λοιπὸν ἀπὸ τὸν σταυρό...

Τὸ *ἀπόγευμα* τῆς ἰδίας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε **Ἐνοριακὴ Σύναξις**, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης, ὡμίλησε, βάσει τῆς ἀπὸ κοινοῦ μελέτης κειμένου,

***γιὰ** τὴν δοκιμασία τῆς ἀδικίας, πῶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ, μὲ ποιὰ κριτήρια μποροῦμε νὰ ἀναθεωρήσουμε τὸ αἴσθημα τῆς ἀδικίας, τὴν ροπὴ γιὰ αὐτοδικαίωσι, καὶ πῶς μπορεῖ νὰ μεταμορφωθῆ σὲ μέσον ψυχικῆς θεραπείας...*

Ἡ ἐντυπωσιακὰ μεγάλη συμμετοχὴ τῶν πιστῶν καὶ ἡ ζωντάνια τῶν σχολίων - ἐρωτήσεων μαρτυροῦν τὴν ζέσι τῶν πνευματικῶν ἀναζητήσεων τῶν Ἀδελφῶν μας.

* * *

Τὴν Δευτέρα, 16η Σεπτεμβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ*, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἐπέστρεψε στὸ ἐν Ἑλλάδι Ποίμνιό του, δοξάζων τὸν Κύριόν μας γιὰ τὴν πρόοδον τῆς καλῆς Μαρτυρίας τῶν Ἀδελφῶν μας στὴν Σουηδία, πρὸς ἐδραίωσιν καὶ εὐαγγελισμὸν τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας καὶ Ὀρθοπραξίας μέσα στὴν πνευματικὴ ἔρημο τῆς πλήρως ἐκκοσμικευμένης αὐτῆς χώρας.

† Γ.Ι.Μ.